

ת"פ 42070/05/23 - מדינת ישראל נגד חאמד אבו חסין

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 42070-05-23 מדינת ישראל נ' אבו חסין(עציר)

בפני	כבוד השופטת מריה פיקוס בוגדאנוב
בעניין:	המאשימה
	מדינת ישראל
נגד	
הנאשם	חאמד אבו חסין (עציר)

גזר דין

הנאשם הורשע, לאחר הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן (במ/1) ובביצוע עבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, בניגוד לסעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ז - 1952 (להלן: "**חוק הכניסה לישראל**"), תקיפת בת זוג בניגוד לסעיף 382(ב) + סעיף 379 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**") ומספר עבירות של איומים בניגוד לסעיף 192 לחוק העונשין.

עובדות כתב האישום המתוקן בו הורשע הנאשם:

במועד הרלוונטי לכתב האישום, היה הנאשם תושב יהודה ושומרון - חברון, ושהה בארץ שלא כדין, מאחר ולא היו ברשותו אישורי כניסה או עבודה או שהייה בארץ, כנדרש על פי חוק.

במועד הרלוונטי לכתב האישום היו הנאשם והמתלוננת בני זוג והתגוררו בחיפה ולהם ילד משותף בן חודשיים.

על רקע סברתו של הנאשם כי המתלוננת בוגדת בו ועל רקע כעסו כלפיה, התנהג הנאשם בצורה אלימה כלפי המתלוננת, ונהג בין היתר להטיח בה שהיא בוגדת בו, לגדף אותה, לאיים עליה, ולהכות אותה.

כחודש עובר למועד הרלוונטי לכתב האישום, על רקע סברתו של הנאשם כי המתלוננת בוגדת בו, חטף הנאשם, את הטלפון שלה הנייד מידיה, זאת חרף התנגדותה.

בהמשך, תקף הנאשם את המתלוננת באופן שהצמידה לקיר, סטר לה, בעט בה ואיים עליה כי יפגע בה ובתינוק.

בשבוע של חג הפסח (להלן: "**החג**") בתאריך 5.4.23 או סמוך לכך, בשעות הערב, הגיעה אחותה של המתלוננת לדירה, יחד עם בנה, כדי לבלות את החג עם המתלוננת. סמוך להגעתה של האחות, במהלך שיחת טלפון עם הנאשם, על רקע סברתו כי המתלוננת בוגדת בו ומשוחחת עם גברים אחרים, גידף הנאשם את המתלוננת והטיח בה כי היא בוגדת ושקרנית.

במעמד השיחה, אמר הנאשם למתלוננת כי הוא יגיע לדירה ויעשה בלגן.

בהמשך לאותן נסיבות, בשל חששה מהנאשם, יצאה המתלוננת מהדירה ביחד עם התינוק, מבוהלת ונסערת לעבר תחנת האוטובוס לפגוש את אחותה והשתיים שבו יחדיו לדירה.

בהמשך לנסיבות המתוארות לעיל, בשעה 23:00 או סמוך לכך, הגיע הנאשם לדירה. הנאשם דרש מן המתלוננת שתפתח לו את הדלת והחל דופק בחזקה על דלת הדירה (להלן: "הדלת"). משסירבה המתלוננת לפתוח את הדלת טיפס הנאשם לעבר חלון המרפסת והחל דופק בחוזקה על החלון.

המתלוננת שוחחה עם הנאשם בטלפון וביקשה שיחדל ממעשיו כיוון שישנם ילדים בדירה, אך הנאשם איים עליה באמרו, בין היתר, כי כל דקה שהוא בחוץ הלך עליה.

במהלך הנסיבות המתוארות לעיל, איים הנאשם על המתלוננת, באמרו בין היתר כי ירצח אותה.

בהמשך לנסיבות המתוארות לעיל, התקשרה המתלוננת לחברתה, שהזעיקה משטרה לדירה והנאשם עזב את המקום.

ביום 10.5.23 בשעות הבוקר, בדירה, לאחר שהתעורר, מצא הנאשם כלים בכיור. באותן נסיבות ועל רקע חשדו שהמתלוננת בוגדת בו וכי היו אנשים אחרים בדירה ללא ידיעתו, הטיח בה הנאשם שהיא שקרנית ובוגדת.

בהמשך, לנסיבות אלה, בשעה 23:00 או סמוך לכך, לאחר ששב מעבודתו לדירה, נתגלע ויכוח בין הנאשם למתלוננת על רקע סברתו כי המתלוננת בוגדת בו.

בהמשך, ביקש הנאשם לצאת עם התינוק למרפסת, אך המתלוננת סירבה כיון שהתינוק לא חש בטוב.

בהמשך לאותן נסיבות, זרק הנאשם את הטלפון הנייד שלו לעבר הטלפון הנייד של המתלוננת תוך שהוא אומר לה, בין היתר, שתקליט אותו ושהוא אינו מפחד מהטלפון שלה, מגדף את אחיה ומאיים עליה, באמרו שיהרוג את אחיה ויזיין אותו. הנאשם הלך לכיוון מטבח הדירה תוך שהוא צועק ומכה באמצעות ידיו בראשו, בכעס, אז ניצלה המתלוננת את שעת הכושר, יצאה למרפסת הדירה יחד עם התינוק, נעלה את עצמה והזעיקה משטרה.

ראיות לעונש:

המאשימה הגישה גיליון הרשעות קודמות של הנאשם (טע/1) לפיו לנאשם 5 הרשעות קודמות כאשר הרשעתו האחרונה היא משנת 2019 בעבירה של כניסה או ישיבה בישראל שלא כחוק, בגינו ריצה מאסר בפועל לתקופה של 35 יום.

לעניין העונש העידה המתלוננת ותיארה כי הנאשם מתחרט על מעשיו וביקשה כי בית המשפט יקל בעונשו, בין היתר על מנת שיוכל לראות את בנו הפעוט.

טיעוני הצדדים:

ב"כ המאשימה טענה בטעוניה בעל פה (טע/2) כי הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם במעשיו עניינם בהגנה על שלום הציבור, ביטחונו ובריאותו ושלמות גופו של אדם. עוד פגע הנאשם במעשיו בשלמות נפשו של אדם ואוטונומיית הפרט שלו לקבל החלטות מבלי שיופנה נגדו מלל מאיים שיש בו כדי להפחידו.

ב"כ המאשימה טענה כי הפגיעה בערכים המוגנים היא ברף העליון כיוון שהנאשם לא רק שהה באופן בלתי חוקי בישראל, אלא הגדיל לעשות וביצע עבירות אלימות ואיומים כלפי בת זוגו.

באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, נטען כי הנאשם הוא המבצע היחיד של העבירות והוא האחראי הבלעדי לתוצאות מעשיו. עוד נטען כי מדובר באירוע מתמשך במהלכו שהה הנאשם בישראל במשך תקופה שלא כדין, תקף את המתלוננת ואיים עליה מספר פעמים.

ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה וביקשה ללמוד ממנה על מתחם העונש ההולם, אם כי חלק מהפסיקה עניינה בנסיבות חמורות מהמקרה שבפניי בה נאשמים השתמשו בחפצים בעת תקיפת בת הזוג.

ב"כ המאשימה ביקשה לקבוע מתחם עונש הולם אחד בגין כלל העבירות בהן הורשע הנאשם, כנע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל.

נוכח עברו הפלילי של הנאשם ביקשה המאשימה למקם את עונשו של הנאשם ברף נמוך בינוני של המתחם, כך שהעונש לא יפחת מ- 15 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי משמעותי ומרתיע.

ב"כ הנאשם טענה כי הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, נטל אחריות על מעשיו והתנצל הן בפני בית המשפט והן בפני המתלוננת.

עוד נטען כי כתב האישום תוקן באופן משמעותי והודאתו בכתב האישום המתוקן חסכה זמן שיפוטי ואת עדותה של המתלוננת.

ב"כ הנאשם הוסיפה וטענה כי הנאשם פנה לעו"ס בכלא על מנת לרכוש כלים כדי לתקן את התנהגותו וכל רצונו הוא לשוב למתלוננת לגדל את בנו ולקבל היתר שהייה כדין.

לטענת ב"כ הנאשם מטרת כניסת הנאשם לישראל הייתה מלכתחילה לצרכי עבודה, אך לאחר שהכיר את המתלוננת ונולד להם בן הוא נאלץ להישאר ולעבוד על מנת לפרנס אותם.

ב"כ הנאשם ביקשה לקבוע מתחם אחד לכלל העבירות בהן הורשע הנאשם וטענה כי מתחם העונש ההולם נע בין 3 ל-9 חודשי מאסר בפועל.

ב"כ הנאשם התייחסה לעברו הפלילי של הנאשם וטענה כי העבירות שביצע הנאשם בשנים האחרונות הן של שהייה בישראל שלא כדין ללא עבירות נלוות.

עוד ביקשה ב"כ הנאשם להתחשב בעמדתה של המתלוננת אשר הביעה את רצונה לשקם את התא המשפחתי והעידה כי הם מנסים למצוא פתרון למצב, בשיתוף שירותי הרווחה.

בהתחשב כל האמור לעיל, ביקשה ב"כ הנאשם להשית על הנאשם עונש ברף התחתון של המתחם לו עתרה.

דברי הנאשם:

הנאשם הביע צער על מעשיו.

דין והכרעה:

הנאשם הורשע במספר עבירות, אך הצדדים התייחסו לכלל העבירות כאירוע עברייני אחד וביקשו לקבוע מתחם עונש אחד בגינו. סבורני כי בהתאם למבחן "הקשר ההדוק" שנקבע בהלכת ג'אבר (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14)) ניתן לראות את כלל העבירות שבוצעו על ידי הנאשם כאירוע אחד, בן מספר מעשים לצורך קביעת מתחם העונש ההולם. בעת קביעת מתחם העונש ההולם אתן דעתי לעובדה כי מדובר באירוע אחד במהלכו בוצעו מספר עבירות על ידי הנאשם.

מתחם העונש ההולם:

תיקון 113 לחוק העונשין קובע כי העיקרון המנחה בענישה הוא עקרון ההלימה - קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה ובנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בהתאם לסעיף 40ג לחוק העונשין, על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה, שביצע הנאשם, בהתאם לעיקרון המנחה, ולשם כך יתחשב בית המשפט בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כשבתוך מתחם העונש ההולם יגזור בית המשפט את העונש המתאים לנאשם.

הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו ממעשי אלימות של הנאשם כלפי המתלוננת הם, בין היתר, זכותה של המתלוננת לשלמות גופה, בריאותה וביטחונה האישי והדברים נכונים, ביתר שאת, כאשר מדובר בעבירות אלימות בחיק המשפחה. מביצוע עבירת האיום נפגעו ערכים חברתיים נוספים של שלמות נפשו של הקורבן, ובעקיפין גם חופש הפעולה והבחירה שלו.

מעבירה של כניסה לישראל שלא כדין נפגעו ערכים מוגנים שעניינם זכותה של המדינה להגן על ריבונותה ולקבוע את זהות הבאים בשעריה, וכן הגנה על שלום הציבור ובטחונו.

בחינת נסיבות ביצוע העבירות:

הנאשם שהה במשך מס' חודשים בישראל שלא כדין ומדובר בביצוע עבירה מתוכננת. במהלך תקופה זו, ביצע הנאשם מעשי תקיפה ואיום חוזרים כלפי המתלוננת, על רקע חשדותיו של הנאשם כי היא בוגדת בו. הגם שלא מדובר במעשים מתוכננים הם בוצעו כלפי המתלוננת בשל ויכוחים של מה בכך.

עוד יש להדגיש כי מדובר באיומים מוחשיים בחייה של המתלוננת ובשלמות גופה, כאשר באחד המקרים הנאשם איים בפגיעה באחיה של המתלוננת ובמקרה אחר הנאשם איים על המתלוננת בנוכחות אחותה, ובנוכחות בנו התינוק וילדים נוספים ששהו בדירה.

אמנם כתוצאה מהתקיפה לא נגרמו למתלוננת חבלות בגוף, אך לא ניתן להתעלם מהנזק שעלול היה להיגרם למתלוננת כתוצאה מהאלימות שהופנתה כלפיה. בנוסף מעשי הנאשם גרמו לנזק נפשי למתלוננת. מעשי הנאשם הבהילו את המתלוננת עד כדי כך שהיא נאלצה לסגור את עצמה במרפסת הבית עם תינוק בן חודשיים ולהזמין משטרה.

נוכח נסיבות ביצוע העבירות, כפי שפורט לעיל, אני קובעת כי פגיעה בערכים המוגנים היא ממשית.

מדיניות הענישה הנוהגת:

ברע"פ 3077/16 פלוני נ' **מדינת ישראל** (2.5.2016) - נדחתה בקשת רשות ערעור שהוגשה כנגד העונש אשר הוטל על המבקש בגין הרשעתו באירוע יחיד של תקיפת בת זוג. המבקש דחף את המתלוננת לעבר המיטה, משך בשערה, סובב את גופה, וכופף את גופה לעבר הרצפה בעודו אוחז בצווארה. **בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם שנע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו על דרך של עבודות שירות ועד ל-14 חודשי מאסר.** נשקלו נסיבות לקולה, הנתק שבין הנאשם למתלוננת והעדר הרשעות קודמות, ולחומרה היעדר הבעת חרטה מצד המבקש. נגזר על המבקש עונש של 6 חודשי מאסר לריצוי בפועל לצד רכיבי ענישה נוספים. ערעור לבית המשפט המחוזי על חומרת העונש נדחה. בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון נדחתה.

בעפ"ג (מחוזי מרכז) 1616-12-20 **פיקדו נ' מדינת ישראל** (15.2.2021) - המערער הורשע לאחר שמיעת ראיות באיומים ותקיפה סתם - בן זוג, בכך שתפס בשערה של המתלוננת, משך ובעט בה. שכנה שהבחינה במתרחש צעקה למערער לחדול ממעשיו וזה איים עליה בתגובה. בהמשך זרק המערער טלפון על המתלוננת, תפס בידה ומשך אותה. **בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם שנע בין מספר חודשי מאסר אשר שניתן לרצות על דרך של עבודות שירות ועד ל-10 חודשי מאסר בפועל** לצד רכיבי ענישה נוספים. המערער נידון ל-6 חודשי מאסר בפועל וסה"כ מאסר בן 14 חודשים הכוללים הפעלת מאסרים מותנים (5 חודשים ו-3 חודשים). ערעור לבית המשפט המחוזי התקבל בחלקו, המאסרים המותנים הופעלו בחופף והמערער נידון לעונש מאסר בן 11 חודשים.

בעפ"ג (חיפה) 33154-05-14 **יוסופוב נ' מדינת ישראל** (26.6.14) המערער הורשע בביצוע שתי עבירות איומים כלפי גרושתו. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם **נע בין מאסר על תנאי לבין 12 חודשי מאסר בפועל.** על המערער הושתו 3 חודשי מאסר לריצוי בפועל ומאסר על תנאי. ערעור על חומרת העונש שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה.

בעפ"ג (מחוזי ירושלים) 57596-05-15 **פלוני נ' מדינת ישראל** (23.8.2015) - המערער הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בתקיפת בת זוג ואיומים. שירות המבחן המליץ על הטלת צו של"צ, אך נמנע מהמלצה טיפולית. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר קצר שירוצה בעבודות שירות ועד מאסר של שנה. על הנאשם הושתו 5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות וענישה נלווית. הנאשם ערער על חומרת העונש ובית המשפט המחוזי קיבל את הערעור באופן חלקי, **קבע מתחם ענישה שנע בין מספר חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות ועד למספר חודשי מאסר בפועל.** בהתחשב בהודאתו של המערער ובמכלול נסיבותיו האישיות קוצרה תקופת המאסר בעבודות שירות והועמדה על 45 ימים. כן קוצרה תקופת המאסר המותנה.

· בעפ"ג (חי) 33615-05-13 ג' נ' **מדינת ישראל** (23.7.13). המערער תקף את המתלוננת, בת זוגו, בכך שחנק אותה, הפילה ארצה וחבט בישבנה ואף איים עליה שיהרגה, במידה ותפנה למשטרה. **בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 8 ל- 20 חודשי מאסר בפועל**, גזר על הנאשם 13 חודשי מאסר בפועל והפעיל מאסר על תנאי בר הפעלה של 12 חודשים באופן מצטבר, כך שסך הכל הוטל על המערער לרצות עונש של 25 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של המערער.

· בת"פ (ק"ג) 70496-06-20 **מדינת ישראל נ' מאיר שטרית** (10.7.22) הורשע הנאשם בעבירת תקיפה סתם - בן זוג ובשלוש עבירות של איומים. בית משפט השלום קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות לבין 12 חודשים מאסר בפועל**. על הנאשם הושטו חודשיים מאסר בפועל וענישה נלווית.

· בת"פ (שלום - ראשל"צ) 18575-07-19 **מדינת ישראל נ' פלוני** (26.1.20) הנאשם הורשע על פי הודאתו בתקיפת בת זוגו ובהפרת הוראה חוקית. הנאשם סטר על לחיה של אשתו, היכה אותה במכות בראשה ותפס בשערה ובצווארה. בנוסף, הפר הוראה חוקית שכלל הרחקה מהמתלוננת ואיסור יצירת קשר. **נקבע מתחם שבין מספר חודשי מאסר שניתן לרצותם בדרך של עבודות שירות ובין 10 חודשי מאסר בפועל**. על הנאשם נגזר עונש של 5 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות וענישה נלווית.

· בת"פ 2727-06-13 (ראשל"צ) **מדינת ישראל נ' פלוני** (22.1.14) הנאשם הורשע בביצוע עבירת איומים. בעוד הנאשם שרוי בגילופין ובנותיו הקטינות בבית, התפתח ויכוח בין הנאשם לאשתו, במהלכו קילל אותה הנאשם וצעק עליה. בהמשך איים הנאשם על המתלוננת באומרו לה: "אם לא תשכבי איתי אני אהרוג אותך, ולא אכפת לי להריץ 25 שנה בכלא". הנאשם צירף תיק נוסף שעניינו הפרת הוראה חוקית. בית המשפט קבע כי **מתחם העונש ההולם בגין עבירת איומים כלפי בין משפחה נע בין עונש מאסר קצר לריצוי בעבודות שירות לבין 8 חודשי מאסר בפועל**. על הנאשם הושט עונש של מאסר בפועל למשך 7 חודשים ומאסר על תנאי. ערעור על חומרת העונש נדחה (עפ"ג 39637-0-02-14).

ברע"פ 3677/13 **אלהרוש ואח' נ' מדינת ישראל**, נקבע כי מתחם העונש ההולם בעבירה של שהייה בלתי חוקית בישראל, כאשר לא נלוו לה עבירות נוספות, נע בין מאסר על תנאי ל- 5 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. מאחר והנאשם הורשע בנוסף לעבירה של שהייה בלתי חוקית בישראל בעבירות אלימות כלי בת זוגו, המתחם של אלהרוש אינו חל בעניינו.

בנסיבות תיק זה, כאשר המתחם מתייחס למספר מעשי עבירה שבוצעו על ידי הנאשם ובכלל זה שהייה בלתי חוקית בישראל, תקיפת המתלוננת ומספר אירועי איומים כלפיה, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 ל- 14 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.

בעניינו של נאשם זה לא מצאתי כי קיימות נסיבות חריגות המצדיקות חריגה ממתחם העונש אשר קבעתי לעיל לא לחומרא ולא לקולא.

הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות:

לקולא שקלתי את הודאתו של הנאשם, שניתנה במסגרת הליך מוקד, אשר נטל אחריות על מעשיו והביע חרטה.

הודאתו של הנאשם חסכה לא רק מזמנו השיפוטי של בית המשפט אלא גם מהצורך להעיד את המתלוננת.

עוד נתתי את דעתי לעמדה הסלחנית של המתלוננת המעוניינת לשקם את יחסיה עם הנאשם באמצעות גורמי רווחה.

לחומרא, שקלתי את עברו הפלילי של הנאשם אשר לחובתו 7 הרשעות קודמות, מרבית ההרשעות הן בגין שהייה בלתי חוקית בישראל, כאשר האחרונה היא משנת 2019. נראה כי הענישה שהוטלה על הנאשם בעבר לא הרתיעה אותו מלשוב ולהיכנס לישראל ללא אישור שהיה. והפעם לעבירה של שהייה בלתי חוקית בישראל הצטרפו גם עבירות אלימות.

לאחר ששקלתי את כל השיקולים המפורטים לעיל אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 10 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו בתאריך 11.5.23.

ב. 5 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם, והתנאי הוא, כי הנאשם לא יעבור בתקופת התנאי עבירת אלימות פיזית או מילולית כלפי בן משפחה, ויורשע בגינה.

ג. 60 יום מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא, כי הנאשם לא יעבור בתקופת התנאי יעבירה על חוק הכניסה לישראל, ויורשע בגינה.

עם סיום ריצוי העונש הנאשם ישוחרר במחסום.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ב' אב תשפ"ג, 20 יולי 2023, במעמד הצדדים.